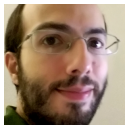
Fonamentalisme

Per JoanM el dl., 29/01/2018 - 09:00

"Sóc catòlic". "Ui! No em rentis el cervell!". Perquè rebem respostes així?És potser una al·lèrgia a l'actitud que alguns creients han anat repetint?

El fonamentalista posa tots els detalls de la pròpia fe, pràctiques, creences... al mateix nivell fonamental, sense distingir, sense que res sigui més central o més secundari. O tot o res. És una actitud de tancament: "l'altre no pot aportar-me res, jo ja sé la veritat del món, Jesucrist, i per tant els ho haig d'ensenyar bé, perquè són ignorants". Aquesta prepotència es plasma en el dia a dia amb petites eleccions: només permet que entri en la seva vida "el seu propi discurs" de la realitat: només mira els seus programes de TV, descarta o es baralla amb amics que pensen diferent, només llegeix el que li dóna la raó... Per suposat el musulmà, jueu, hindú, ateu... està en pecat i se n'ha d'allunyar. Aquell qui és diferent, qui pot portar-li una visió crítica o una altra perspectiva, el pot dur al perill de pensar, i per tant qüestionar i perdre les "veritats de fe"... Només espera que els ministres de l'Església li diguin què creure i què no creure, i rebutja tenir altres arguments que el d'autoritat: per això sovint no pot parlar amb ateus, que no els comparteixen. Aquesta por i perill fa que sigui bel·ligerant, que ataqui i quan no trobi prou arguments es posi agressiu o els imposi.

Jesucrist no és fonamentalista: arrelat en el Pare, crea Evangeli, actualitza el Regne de Déu. Sap ser flexible amb les lleis del sàbat, perquè les persones són un absolut. Distingeix què és fonamental, i què és bo però accessori. Sap parlar i escoltar, i fins i tot aprendre de persones que li desarmen els prejudicis (centurió, sirofenícia...). Seguir Jesús és evitar fonamentalismes, aprendre a pensar segons el cor de Déu, no tenir por a la diferència. Jesús, ensenya'ns a viure la fe testimoniant-la i proposant-la, no dogmatitzant-la ni imposant-la.